

Online reträtt vägledning - Vecka 25

Jesus såsom vatten, ljus, och livet självt

Vägledning: Vem är Jesus för oss

Den här veckan fortsätter vår vandring med Jesus att växa på djupet. Eftersom vår önskan är att vara med honom växer sig allt starkare, och allt eftersom våra val om hur vi ska leva våra liv blir tydligare, är det lättare att spendera tid i fascination för den vi älskar.

Tre starka scener ur Johannesevangeliet kommer att fylla vår vecka. De representerar en djupgående reflektion över innebörden av vem Jesus var för den grupp människor som först läste de fyra evangelierna men också vem han är för oss i dag.

Vi bör läsa berättelserna noggrant. Vi måste gå in i samspelet mellan Jesus och de medverkande. Vi vill bli uppslukade av varje fråga, varje missförstånd, varje fras som växlas, varje upptrappning av de spänning som fanns, och varje förändring av människorna på arenan. Därefter får vi se hur levande och grundligt denna förkunnelse om vem Jesus är, kan bli för oss och våra liv idag.

Under hela den här veckan, kan vi anpassa oss mycket mer till dynamiken i berättelserna, eftersom de är en del av vår resa i denna reträtt. Den här veckan kan hjälpa oss att samla ihop vad som varit denna reträtts nådegåvor för oss så här långt. Kvinnan vid brunnen, mannen som var född blind, och Jesu vän Lasarus representerar oss och hur vi har upplevt Jesus i denna reträtt.

Nåden kommer när jag ser att jag har varit länge vid brunnen och länge har varit törstig, när jag kan namnge den nya törsten, det Vatten som uppfyller min törst, och då när jag kan komma över mitt kvarstående motstånd mot att kunna tro. Den kommer när jag ser att Jesus uppenbarar sig för mig genom att uppenbara mig för mig själv, på så vis att han visar mig mitt behov av Honom som Frälsare och då kommer jag också att jubla och berätta det för hela världen.

Nåden kommer när jag erkänner att mina ögon har öppnats. Andra kanske inte vill tro att jag kan se, men jag vet det och jag kan bara fortsätta att upprepa det, för mig själv och dem. Jag kan uppleva att vissa förkastar mig för att jag kungör denna nya vision, men i Ljuset kan jag tydligt se En som har helat mig, och honom ger jag tack och lov.

Nåden kommer när jag upplever hur min död inte kommer att sluta i döden utan att den ger ära åt Gud. När jag upplever hur död jag har varit, bunden och fångslad och inte längre vid liv, död sedan länge, kommer jag känna kraften av Jesu befallning, så att jag kommer tillbaka till livet.

Använda resurserna för att låta dessa betraktelser vara en del av din bakgrund varje dag den här veckan. Hela veckan, kan vi växa i tacksamhet allteftersom vi erkänner vad Jesus har blivit för oss. Våra val är en bekräftelse, att vi vill bli ett med honom, genom att växa i harmoni i Hans kärlek till oss.

<http://www.katolskakyrkanlulea.se/onlineretreat/toshare.html> är en plats där du kan dela dina erfarenheter och den nåd du fått ta emot på nätet.

Praktisk hjälp för att komma igång den här veckan

Bästa sättet att komma igång denna vecka är genom att läsa alla de tre texterna mycket noggrant. De var skrivna med stor omsorg. Dessa kraftfulla porträtt av Jesus uppenbarar för oss underbara sätt och möjligheter att upptäcka samma närvaro av Jesu i vår egen vardag. Nyckeln till denna vecka finns i hur vi låter dessa berättelser inta vår bakgrund den här veckan. Ju mer bekanta vi blir med dynamiken i de tre mötena med Jesus, desto bättre kommer vi att hitta vad vi söker genom reflektionen av dynamiken i våra egna liv med Jesus .

Om vi tar varje historia och bryter upp den i våra reflektioner, kommer vi att börja se frågorna som vi tuggande och upprepande kan fundera över, hela veckan.

Varför ville den samariska kvinnan komma för att hämta vatten vid middagstid, den hetaste tiden på dagen? Ville hon undvika de tider som de andra kvinnorna i staden kom till brunnen? Vilka är de platser i mitt liv där jag är generad, där jag vill undvika samspel med andra? Vilka är middagssolens brunnar i mitt liv? Kan jag föreställa Jesus närmar mig där?

Jesus försöker avslöja sin törst till henne - kanske hans törst efter att komma henne närmare men hon avvisar honom. Hon är inte värdig. Det kommer inte att fungera. När han erbjuder sig att tillfredsställa hennes törst, avvisar hon honom. Han kan inte tillgodose vad hon behöver, åtminstone med denna brunn, och utan en hink. Hur avvisar jag själv Jesus, med ursäkter, med problem, med hinder? Jag har inte tid, jag har inte gjort det här förut, min sak är för komplicerad, jag vet inte hur man hittar Dig i den här röran.

När han visar henne, att Han känner henne, vet hon att hon är i närvaro av någon alldeles speciell, kanske den hon har törstade efter i hela sitt liv. Låter jag Jesus visa mig att han känner till och förstår mig? Kan jag hitta ord att säga att han är den jag har törstade efter hela mitt liv?

Mannen som föddes blind fick leran tvättad ur ögonen i poolen som heter Siloam, "Den som är sänd." På vilket sätt är Jesus en damm som kan skölja leran från mina ögon så att jag kan se? Så fort han kunde se, blev hans liv mycket svårt. Folk undrade om han var samme man som innan de nu trodde att han kunde se. Har återställandet av min syn så förändrat mig så att andra är förvånade över förändringen? Väldigt mycket rädsla tycks vara förknippat med att hans syn blev botad. Vad fruktar jag själv, nu när jag måste se klart vem Jesus är och vilka val jag måste göra för att kunna följa Honom?

Martha talar i djup sorg vid Lazarus död, men den snuddar gränsen till en beskyllning mot Jesus: "Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött." I vilka sammanhang ogillar jag förluster i mitt liv och på något sätt skyller på Gud för dem i stället se dem som platser där Guds härlighet

kommer att avslöjas? Även när Jesus talar om för Martha, och säger "Jag är den som väcker de döda till liv!" har hon svårt att tro att han menar att det betyder "nu", när det gäller hennes döda bror. När tvivlar jag på att Jesus kan ge liv?

Jesus står framför graven och gråter. Inför döden döljer Han inte sina känslor bakom en fasad. Kanske stod han inför, och såg sin egen döds grav. Kan jag vara med honom där? Kan jag stå framför, och möta gravarna i mitt dagliga liv?

Jesus ropar de befriande orden av liv, "Lasarus, kom ut!" Hur ropar han det till mig i dag?

Varje morgon denna vecka, när jag tar på mig tofflorna och morgonrocken, och då jag förbereder mig för dagen, och varje kväll, tar jag en stund för att tacka för denna djupgående resa. Allt är en gåva. Det handlar om förening med Jesus. Allt är till för Guds större ära och tjänst för andra.

För resan

Ett av livets stora upptäckter är skillnaden mellan ordens möjlighet och trovärdighet. Den här veckan fortsätter vi att tilltalas av Jesus personliga tecken och under, och hans uppdrag. Han fortsätter att göra tecken och under vilka gör Honom själv och hans väg trovärdigt för vissa och omöjlig för andra.

Johannesevangeliets första tolv kapitel belyser inte bara Jesu kraftfulla tecken och under utan också omöjligheten i dessa tecken. "De har inget vin." "Du har ingen hink." "Vi har bara fem bröd och två fiskar, men vad är de bland så många?" Jesus skapar debatt och motstånd genom att flytta från det omöjliga till undret. Det finns alltid de ytliga spänningarna som inte har med de inre spänningarna av att tro eller inte tro att göra,

Vi uppmanas den här veckan att i bön be utifrån våra egna lösningar och svar. Vi hör hans uppmaning att vi ska vara under och tecken, själva. Vi undrar med kvinnan vid brunnen över mannen som har berättat allt om oss själva. Han ger oss mer än insikt; han ger ett levande vatten som alltid kommer att vara vårt stöd. "Hur kan detta bli så?" Vi vet att vi får en ny syn på Jesus genom att se på Honom, men andra får det inte. Är han verklig för oss? "Om du visar honom för mig kommer jag att tillbe honom." Nu ser vi Honom, och då gör vi det inte. Vi har uppstått från livlöshet men är det här det verkliga livet? Vi har varit i graven en lång tid. Saker kan ses som sannolika, men är det över huvud taget möjligt i verkligheten av våra enkla liv?

Uppenbarelsboken i Johannesevangeliet förbereder oss lärjungar att friare leva ut insikten och betydelsen av undret, genom att förlita oss på det som är möjligt för Honom som förändrade de avståndstagande till troende, blindhet till tro, och död till liv.

Vi ber också från vår skeptiska sida. Jesu tecken gjorde många så konfunderade att de inte längre följde honom. Han har svarat oss med hårda tal, och vi undrar om det längre är möjligt att vi kan stanna med honom när han nu till och med rör sig mot ett ännu större motstånd och en ännu större konflikt. Vi har med våra farhågor i vår bön när han från att vara den som provocerar blir den misstänkte, förödmjukade och fördömda.

Denna vecka ber vi med honom som ändrar innebörden av vatten, ljus och liv för oss. Vi ber för våra frestelser och våra rädslor, vi tar upp våra tvivel och vår önskan att fortsätta att följa honom i vår bön. "Till vem skall vi gå? Du har det eviga livets ord. "

Med dessa eller med liknande ord ...

Käre Jesus,

Jag vill komma närmare dig den här veckan, och bli mer bekväm med det du gör och hur du utmanar människor. Jag älskar att se dig beröra, bota och trösta så många människor. Först tittade jag på dig på avstånd, och såg hur vänlig du var med andra människor. Sedan såg jag hur mild du var mot mig. Din tröstande ord ger mig en känsla av din kärlek till mig. När du vill säga mer utmanande ord, tar du min hand och ser rätt på mig med en direkt, lugn blick som ser ut som du inbjuder mig att ha mod. Jag känner att du dra mig till en djupare vänskap med dig, att du har blivit som en nära vän.

Jag läste evangeliet om kvinnan vid brunnen. Jag åker dit, i hettan på dagen, när ingen annan är där. Jag vill bara hämta vatten och fara därifrån innan jag stöter på någon från stan som kommer att avvisa mig eller håna mig. I stället stötte jag ihop med Dig, där du sitter vid sidan av brunnen som om du har väntat på mig.

Du bjuder in mig att släcka min törst med en annan typ av vatten, och plötsligt inser jag hur mycket törst och längtan som finns inom mig. Jag vill leva mitt liv annorlunda, och ångra de misstag jag har gjort. Jag har stängt Gud ur mitt liv i så många år, och det verkade som om det inte fanns någon väg tillbaka och så bjuder du in mig till ditt vatten och till evigt liv.

Dina bruna ögon tittar rakt in i mina som om du bekräftar mina synder. Men ingen av mina brister i sak.. Du har redan torkat bort dem med din medkänsla. Alla de skäl jag har för att hålla mitt avstånd till Gud spelar inte någon roll längre. Mina synder, och det faktum att jag egentligen inte är en bra person, då jag har gjort så många misstag, inget av detta är viktigt, för Du har bjudit in mig till ett nytt liv.

Jag har en ny känsla av frihet, samma frihet som jag ser hos Dig och som du bryter sociala barriärer med, genom att prata med en anspråkslös samarit som jag. Jag känner mig lättare på något sätt, och allt jag vill göra är att ropa ut nyheterna högt. "Kom och se!" Jag vill berätta för alla om Dig, de som har förkastat mig och de som jag är rädd för. Ingen av mina rädslor spelar någon roll längre eftersom jag har Dina goda nyheter, ditt levande vatten, och den frihet jag ser hos dig. Tack, Jesus, min kära vän. Tack för den underbara kärlek och livet som du bjuder in mig till. Tack för att du helar mig och älskar mig. Liksom i berättelsen om Lasarus, grät du för mig när jag var skild från dig, men du upphörde aldrig att älska mig. Låt mig få känna hur det är att uppleva din frihet då Du ser mig snubbla ur graven och när du lösgör mig och låter mig gå fri.

Läsningar från skriften

John4:1–42

John9:1–41

Online Retreat Guide - Week 25

Jesus as Water, Light, and Life Itself

Guide: Who Jesus Is for Us

This week our journey with Jesus continues to grow in depth. As our desire to be with him grows, and as our choices about the way we will live our lives become clearer, it is easier to spend time in fascination with this one we love.

Three powerful scenes from John's Gospel will fill our week. They represent a profound reflection on the meaning of Jesus for the community that first read the Fourth Gospel but also for us today.

We should read the stories carefully. We need to enter into the interaction between Jesus and the characters. We want to become engrossed in each question, each misunderstanding, each turn of phrase, each rise in the level of tension, and each transformation of the people in the scene. Then we will see how carefully this proclamation of who Jesus is can come alive for our lives today.

Throughout this week, we can become more highly attuned to the dynamics of the stories, as they are part of our journey in this retreat. This week can help us pull together what has been the grace of this retreat for us so far. The woman at the well, the man born blind, and Jesus' friend Lazarus represent us and how we have experienced Jesus in this retreat.

The grace will come when I see that I have been at the well a long time and have long been thirsty. When I can name the new thirst, the Water that now satisfies that thirst, I can over-come my remaining resistance to trust. When I see that Jesus reveals himself to me by revealing me to me, thereby showing me my need for him as Savior, I will rejoice and tell the whole world too.

The grace will come when I acknowledge that my eyes have been opened. Others may not want to believe I can see, but I know I can only keep repeating it, to myself and to them. I may experience

rejection by some for claiming this new vision, but in the Light I can see clearly one who has healed me, and I give him thanks and praise.

The grace will come when I experience how my deaths will not end in death but in giving glory to God. When I experience how entombed I have been, tied and bound, no longer alive, dead for a long time, I will sense the power of the command of Jesus that I come forth.

Use the resources to let these contemplations be a part of the background of each day this week. Throughout the week, we can grow in gratitude as we acknowledge who Jesus has become for us. Our choices are being confirmed, to become one with him in living our lives, in growing harmony with his love for us.

Some Practical Help for Getting Started This Week

We can best get started this week by reading each of the three readings very carefully. They were written with such great care. These powerful portraits of Jesus reveal to us wonderful ways to discover the same presence of Jesus in our everyday lives. The key to this week is how we let these stories enter the background of our week. The more familiar we become with the dynamics of the three encounters with Jesus, the better we will be at finding fruit in reflecting throughout the week on the dynamics of our own lives with Jesus.

If we take each story and break it open in our reflections, we will begin to see questions that we can chew all week.

Why did the Samaritan woman come to draw water at noon, the hottest time of the day? Did she want to avoid the times the other women in town came to the well? What are the places in my life where I am embarrassed, where I avoid interaction with others? What are the noonday wells of my life? Can I imagine Jesus approaching me there?

Jesus tries to reveal his thirst to her—perhaps his thirst for intimacy with her—but she puts him off. She's not worthy. It won't work. When he offers to satisfy her thirst, she puts him off. He can't satisfy what she needs, at least with this well, and without a bucket. How do I put Jesus off, with excuses, with problems, with barriers? I don't have time; I haven't done this before; my stuff's too complicated; I don't know how to find you in this mess.

When he shows her that he knows her, she knows she's in the presence of someone special—perhaps the one she has thirsted for all her life. Do I let Jesus show me that he knows and understands me? Can I find the words to say he is the one I have thirsted for all my life?

The man born blind washed the mud from his eyes in the pool called Siloam, "The one who is sent." How is Jesus a pool to wash the mud from my eyes that I might see?

As soon as he could see, his life became very difficult. People wondered whether he was the same man before they believed that he could now see. Has the restoration of my sight so changed me that others are surprised at the transformation? So much fear seems to surround the restoration of his sight. What fears do I now have to seeing clearly who Jesus is and what choices I must make to be with him?

Martha speaks profound sorrow at the death of Lazarus, but it is tinged with a touch of blaming Jesus: "Lord, if you had been here my brother would not have died." Where do I resent the losses in my life and somehow blame God for them rather than see them as places where God's glory will be revealed? Even when Jesus tells Martha, "I am the one who raises the dead to life!" she finds it hard to believe that he means now, in the case of her dead brother. Where do I doubt that Jesus can bring life?

Jesus stands before the tomb weeping. He places no barriers to his feelings about death. Could he be staring at and facing the tomb of his own death? Can I be with him there? Can I stand before and face the tombs in my daily life?

Jesus shouts the liberating words of life, "Lazarus, come forth!" How is he shouting that to me today?

Every morning this week, as I put on my slippers or robe, I will prepare for the day. And each evening, I will take a moment to give thanks for this profound journey. It is all gift. It is all about union with Jesus. It is all for God's greater glory and the service of others.

For the Journey

One of life's great discoveries is the difference between the words possible and probable. This week we continue being attracted by Jesus' signs to the person and mission of the Sign Maker. He continues to make gestures that make him and his ways possible to some and improbable to others.

The Gospel according to John has the first twelve chapters highlighting signs of not only the power of Jesus but also of his desire to provoke responses. There is always the apparently impossible to these signs. "They have no wine." "You have no bucket." "We have only five loaves and two fish, but what are they among so many?" Jesus creates discussion and opposition by moving from the impossible to the sign. There are always the surface tensions of not having with the inner tension of believing or not believing.

We are invited this week to pray with our own resolves and responses. We are hearing his call to be signs ourselves. We wonder with the woman at the well at this man who has told us everything about ourselves. He offers us more than insight: a living water that will always sustain us. "How can this be?" We know we are being given new sight to see Jesus when others do not. Is he real to us? "Show him to me and I will worship." Now we see him, now we don't. We have been raised from a deadness but is this real life? We have been in the tomb a long time. Things can seem probable, but are they at all possible in the realness of our simple lives?

The Book of Signs in John's Gospel prepares us disciples to more freely live our sign value by trusting in the possible with him who changed the alienated into a believer, blindness into faith sight, and death into life.

We pray from our skeptical side as well. Jesus' signs con-founded many and they no longer followed him. He has given us hard sayings, and we wonder whether we can stay possible with him as he moves into even greater opposition and con-flict. We pray with our fears as he moves from provoker to the suspected, resented, and condemned.

This week we pray with he who changes the meaning of water, light, and life for us. We pray with our attractions and our fears; we pray with our doubts and our desires to continue to follow him. "To whom shall we go? You have the words of eternal life."

In these or similar words ...

Dear Jesus,

I want to stay closer to you this week, more comfortable with the things you do and the way you challenge people. I love seeing you touch, heal, and comfort so many people. At first I watched at a

distance, seeing how gentle you were with other people. Then I saw how gentle you were with me. Your comforting words give me a sense of your love for me. When you want to say more challenging words, you take my hand and look right at me with a direct, calm look as you invite me into courage. I feel you draw me into a deeper friendship with you, you who have become such a close friend.

I read the Gospel about the woman at the well. I go there, in the heat of the day, when no one else is around. I just want to get the water and get out before I run into someone from town who will reject me or mock me. Instead I run into you, sitting at the side of the well as though you have been waiting for me.

You invite me to quench my thirst with a different kind of water, and suddenly I realize how much thirst and longing is inside of me. I want to make my life different, to undo the mistakes I have made. I have shut God out of my life for so many years, and it seemed as if there were no way back. And then you invite me into your water and into eternal life.

Your brown eyes are fixed firmly on mine as you acknowledge my sins. But none of my flaws matter. You have already wiped them away with your compassion. All of the reasons I have for keeping my distance from God don't matter any more. My sins, the fact that I'm not really a good person, that I've made so many mistakes, none of this matters because you have invited me into a new life.

I have a new sense of freedom, the same freedom I see in you as you break social barriers by speaking to a lowly Samaritan like me. I feel lighter somehow, and all I want to do is shout the news loudly. "Come and see!" I want to tell everyone about you, those who have rejected me and those I am afraid of. None of my fears matter anymore because I have your good news, your living water, and the freedom I see in you. Thank you, Jesus, my loving friend. Thank you for the wonderful love and life you invite me into. Thank you for healing me, for loving me. Like the Lazarus story, you wept for me when I was separated from you, but you never stopped loving me. Let me feel what it is like to experience your freedom as you see me stumble out of the tomb and as you untie me and let me go free.

Scripture Readings

John 4:1–42

John 9:1–41

John 11:1–45